

Bemærkninger til foranstaaende Lovforslag.

I Henhold til Lov af 25. Juli 1867 om Lønninger m. v. ved Hæren i Forbindelse med Lov af 1. Marts 1889 om Gennemførelsen af det ved Lov af 23. Maj 1873 fastsatte Møntsystem tilkommer der Underkorporaler og menige samt Spillemænd V en Lønning af henholdsvis 55, 46 og 55 Øre daglig. I Tillæg til denne Lønning er der derhos tilstaaet beredne Underkorporaler og menige samt Spillemænd V 5 Øre daglig, Underkorporaler og menige samt Spillemænd V af Livgarden 9 Øre daglig og endelig alle Underkorporaler og menige samt Spillemænd V, undtagen Livgardens, 5 Øre daglig for den Tid, de holdes eller indkaldes til Tjeneste ud over 6 Maaneder fra deres første Mødedag, dog saaledes, at dette sidste Tillæg bortfalder, naar der tilstaaes dem Felt- eller Kantonmentstillæg. Ved Siden af Lønningen er der desuden tilstaaet alle Underkorporaler og menige samt Spillemænd V, foruden en Brøpportion (eller i Mangel heraf en Pengegodtgørelse), Kvarter og Overmundering, en Pengegodtgørelse af 7 Øre til Undermundering for hver Dag, de beregnes med Lønning, hvilken sidste Godtgørelse i Henhold til særlig Lov, hvorom senere, under Felt- og Kantonnementsforhold forhøjes med henholdsvis 6 og 2 Øre daglig.

Lønningen og Tillægene udbetales ordentligvis for 5 Dage ad Gangen, hvorimod Pengegodtgørelsen til Undermundering tilgodeskrives de paagældende for at anvendes efter Øjemedet i Løbet af Tjenestetiden eller udbetales ved Hjemsendelsen.

Personer af de nævnte Klasser faar i Sygdomstilfælde fri Sygepleje. Indlægges de paa militært Sygehus, udgaar de af Forplejning med Lønning, Brød og Undermunderingspenge fra den første Lønningsdag efter Indlæggelsen og saa længe, Opholdet paa Sygehuset varer. I Sygehuset faar de, foruden fri Lægebehandling og Medicin, fuldstændig Forplejning og desuden 9 Øre daglig til Smaaafornødenheder fra den Dag, de ophører at faa Lønning.

Fremdeles er der ved Finansloven for 1875/76 og senere Finanslove tilstaaet et Dyrtdagstillæg til Underkorporaler og Spillemænd V af 10 Øre og til menige af 9 Øre daglig, og endelig er der ved Lov af 9. Marts 1906 om midlertidig Lønningsforbedring m. m. for forskelligt Personale ved Hæren tilstaaet Personer af de nævnte Klasser et Tillæg af 12 Øre daglig, naar

der ikke tildeles dem Forsøgsforplejning i Henhold til særlig Lov.

Stilles Underkorporaler og menige samt Spillemænd V paa Felt- eller Kantonnementsfod, tilkommer der dem, i Henhold til Lov af 14. Maj 1870 om Felttillæg m. m. ved Hæren, sammenholdt med forannævnte Møntomsætningslov, et Felttillæg af 19 Øre eller et Kantonnementstillæg af 15 Øre daglig, af hvilke Tillæg, som før antydet, henholdsvis 6 og 2 Øre udgør Forhøjelse af Undermunderingsgodtgørelsen og behandles ligesom denne.

Ved den fornævnte Lønningslov af 25. Juli 1867 og Møntomsætningsloven er det bestemt, at der, naar der tildeles de nævnte Underklasser — enten ved umiddelbar militær Foranstaltning eller hos Kvarterværter — Middagsbespisning eller fuld Kost, skal der herfor afdrages dem henholdsvis 20 Øre og 29 Øre for hver Dag, saadan Forplejning finder Sted. Er de paagældende stillet paa Felt- eller Kantonnementsfod, lider de desuden i Henhold til Felttillægsloven for Bespisningen et Afdrag i Felt- eller Kantonmentstillæget af 8 Øre daglig.

Da saavel den egentlige Lønning som de talrige supplerende Tillæg og Godtgørelser samt Afdragene, i Bogføring og Regnskab skal holdes ude fra hverandre, idet der skal gøres nøjagtig Rede for hver enkelt Post, vil det være forstaaeligt, at Bogføring, Regnskabsaflæggelse og Regnskabsrevision volder meget Besvær. Enhver Af- eller Tilgang af Mandskab foranlediger i Bøger og Regnskaber et saadant Utal af Noteringer og Poster, at kun en høj Grad af Øvelse og Agtpaagivenhed fra paagældende Regnskabsførers Side kan føre til et tilfredsstillende Resultat. Bogføringen og Regnskabsaflæggelsen er i det hele i den Grad indviklet, at en i det militære Regnskabsvæsen mindre øvet Regnskabsfører er ude af Stand til, inden for et nogenlunde rimeligt Tidsrum, at aflægge forskriftsmæssigt Regnskab. Under Kantonnementsforhold er Bogføringen og Regnskabsaflæggelsen ved en Afdeling en saa vanskelig Opgave for Intendanten, at Varetagelsen af hans øvrige, ikke mindre vigtige Tjenesteforretninger, saasom Afdelingens Forsyning med Naturalforplejning og andre Fornødenheder, Afvikling af Mellemværende med Kvarterværter m. m., i høj Grad hemmes. Ikke mindst volder den foreskrevne Til-